

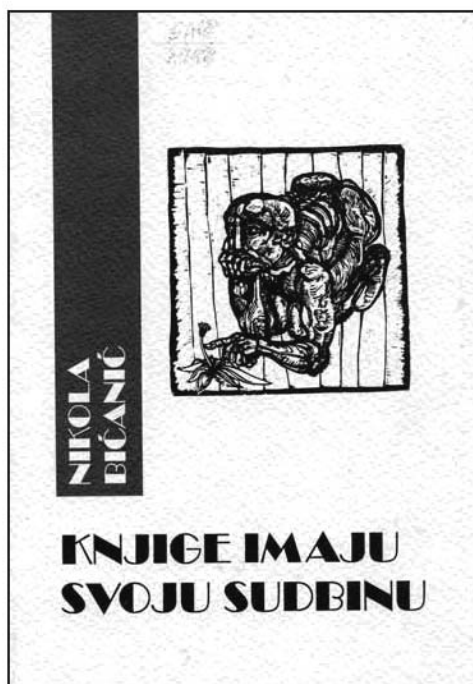
Nikola Bićanić: Knjige imaju svoju sudbinu

Matica hrvatska Đakovo, 2002.

Knjiga prof. Nikole Bićanića "Knjige imaju svoju sudbinu", (prema poznatoj latinskoj izreci: *Habent sua fata libelli*), pojavila se 2002. godine u izdanju Matice Hrvatske u Đakovu. U njoj su zapravo obuhvaćeni razgovori s eminentnim sugovornicima suvremene kulturne stvarnosti u Hrvatskoj, zanimljivi širem krugu čitatelja, pa je to i bio razlog da ih autor – prethodno ih objavivši u "Đakovačkom glasniku" - objavi i u ovoj, njegovoj prvoj knjizi.

Pripremajući se studiozno za svaki razgovor koji je vodio, prof. Bićanić prelazi okvire uobičajene novinarske prakse i - poznavajući životopis i djelatnost osobe s kojom razgovara - začuđuje svoje sugovornike poznavanjem njihova života i djelatnosti.

U ovoj knjizi, koja obuhvaća 120 stranica, autor prenosi svoje razgovore s Ivanom Jurinom Boškovićem, dr. Vinkom Brešićem, Josipom Cveniće, Mirkom Ćurićem, dr. Stjepanom Damjanovićem, dr. Vladimirom Geigerom, Mirom Gavranom, akademikom Anicom Nazor i dr. Josipom Užarevićem. U tim razgovorima, zabilježenim devedesetih godina prošloga stoljeća, zapisana su promišljanja autora i sugovornika o hrvatskoj književnosti, književnoj teoriji, književnoj kritici, a isto tako i o jezičnoj povijesti i suvremenoj uporabi hrvatskog jezika, kako u književnom stvaralaštvu – tako i u pisanju i govorenju uopće. Zanimljivo je da na pojedinim mjestima autor iznenađuje svoje sugovornike detaljnim poznavanjem problematike o kojoj s njima razgovara i 'izvlači' iz njih maksimum u izričaju tražene informacije. Posebnim marom za čistoću hrvatskog jezika, prof. Bićanić rabi pravovaljane riječi i izraze i stavlja ih u kontekst izričaja, potičući i same sugovornike da se izraze na takav način.

Iako su svi ovi razgovori već objavljeni u "Đakovačkom glasniku", opravdanost izdavanja ove knjige proizlazi iz činjenice da je knjiga dostupnija širem krugu čitatelja od lokalnih novina, a stjecajem okolnosti i spomenuti list je prestao izlaziti, te baš sada i ova knjiga ulazi u okvire spomenute latinske izreke i ima svoju sudbinu.

Kao profesor hrvatskog jezika u Osnovnoj školi "Ivan Goran Kovačić" Đakovo prof. Bićanić je ostvario dugogodišnju pedagošku praksu, ali i opsežan novinarski rad uređujući školske listove "Goran" i "Mali Goran", pišući novinarske tekstove i lektorirajući tekstove u "Đakovačkom glasniku", "Reviji Đakovačkih vezova", "Vijencu", raznim zbornicima i brojnim knjigama. Pomagao je mnogim mladim autorima, poticao druge na pisanje, organizirao književne tribine, sudjelovao na promocijama novih knjiga, vodio i vrednovao literarno stvaralaštvo mladih u okviru popularnog školskog programa LIDRANO (od lokalnih razina do državnih smotri i natjecanja) i stekao status nezaobilazne osobe đakovačkog kulturnog okruženja.

Svoj obol afirmaciji književnog stvaralaštva dao je i kao dopredsjednik đakovačkog Ogranka Matice hrvatske, a kolekcionar je knjiga i publikacija, i šteta je što već ranije nije našao vremena izdati svoju prvu knjigu ili čak nekoliko njih, jer njegovo iskustvo i sposobnost mu to svakako omogućuju.

Prvijenac prof. Nikole Bićanića je ukusno opremljen linorezom "Melankolija" (Zbirka Stroßmayerovog muzeja u Đakovu, 1973.) Antuna Babića iz Vinkovaca, otisnutim crnom bojom na blijedožutoj podlozi korica s prednje strane, te izvodom iz predgovora Mirka Ćurića na zadnjoj strani. Nakladnik ove knjige je Matica hrvatska Đakovo, nakladnika zastupa Marinko Zirdum, urednik je Željko Mandić, lektor Petar Lokas, a recenzenti su mr. Miroslav Bauer i prof. Barica Ilić. Knjigu je računalno obradio "Hardy" Đakovo, a tiskana je u "Tiskari" Budrovci.

Željko Vurm